



De La Savane

PŘÍŠTÍ STANICE: POHLEDOVÝ BETON NA LINKÁCH METRA V KANADSKÉM MONTREALU



Chris M Forsyth je fotograf, který se narodil a žije v kanadském Montrealu. Miluje architekturu, design a městské prostory: „Na své

každodenní cestě městem si poměrně rychle a důvěrně zvyknete na těch svých pár stanic metra. Většinou nemáte čas vnímat jejich krásu. Stačí se však jen zastavit a uvědomit si kouzlo tohoto prostoru.“ Chris M Forsyth po-

stavil poprvé svůj Canon 70D na stativ v prostorách metra v říjnu 2014. Od té doby již vyfotil 40 stanic a jak říká: „Dokud v pozorování metra budu nacházet inspiraci a radost, fotit nepřestanu.“

Provoz metra v Montrealu byl zahájen v říjnu 1966, rok předtím než město pořádalo světovou výstavu World Expo. Na začátku 20. století, kdy se poprvé objevily hlasy volající po vybudování podzemní dráhy na Montrealském ostrově, chtěli projektanti razit podzemní dráhu ve vápencovém podloží štíty. V 60. letech 20. století byla



Square-Victoria-OACI



Charlevoix



Namur



Assomption



Jean-Drapeau



Sherbrooke



Radisson

však skutečná výstavba mnohem prozaičtější – použil se dynamit. Počáteční síť tří linek zprovozněná mezi léty 1966 až 1967 byla 25,9 km dlouhá. Posledního rozšíření se montrealská síť dočkala roku 2007. V současnosti má systém montrealského metra 68 stanic a čtyři linky, které používají jak barevné, tak číselné označení, s celkovou délkou 70 km, resp. 69,2 km. (Pro srovnání: pražské metro má 58 stanic na cca 66 km trati.) Většina tras všech čtyř linek prochází přibližně 15 m pod povrchem, nejhlubší stanice Charle-

voix se nachází v hloubce 29,6 m. O výjimečnost montrealských stanic metra se již v 60. letech minulého století zasadil ředitel urbanistiky města Claude Robillard. Podle jeho pionýrského projektu je každá ze stanic koncipována jako jedinečná, proto je také pod každou z nich podepsán jiný architekt. Někteří z nich navrhli stanice jako „obnažené“, bez povrchových úprav, a nechávají tak působit charakter, strukturu a krásu pohledového betonu (např. stanice De La Savane, Radisson a Assomption).

„Když dnes fotím stanice metra, s úžasem pozoruji, jak se textura betonu časem mění. Každodenní provoz, graffiti, prach, ... to vše působí na „povrchovou úpravu“ betonu a ten pak vypráví příběh. Fotografováním stanic se snažím nejen ukázat, jak dnes stanice metra vypadají, ale také zachycuji otisky času (někde i téměř 40 let) zapsané v jejich stěnách,“ doplňuje Chris M Forsyth (více fotografií na www.chrismforsyth.com).

Připravila Barbora Sedlářová, redakce



Jarry



De l'Église



Lasalle